

ת"פ 16498/02/21 - מדינת ישראל נגד מיכאל כספי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21-02-16498 מדינת ישראל נ' כספי
לפני כבוד השופט איתן הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורן סלע ועו"ד אברהם ישעיה
המאשימה
נגד
מיכאל כספי
ע"י עו"ד צביקה הלפגוט
הנאשם

הכרעת דין

מן הנימוקים שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה של תקיפה.

1. לפי הנטען בכתב האישום, ב-14.11.2019 בשעה 12:15 נаг המטלון באוטובוס ועקב סכוס על השימוש בדרך חסם ברכבו את דרכו של האוטובוס, ירד ממכוניתו, ניגש לחילון נаг האוטובוס, פתח את החלון בכוח, תפס בידו של המטלון, והיכה אותו במכת אגרוף בפנוי. לפי כתב האישום, הטלפון של המטלון "עף לכיביש והתנפץ". לפי הטענה, אחר כך הקיף הנאשם את האוטובוס, דפק בחזקה על דלת האוטובוס תוך שהוא מקלל את המטלון ודורש ממנו לפתוח את הדלת. לאחר יrikו הנאשם על חילון האוטובוס ועזב את המקום.

2. במשפט העידו שלושה עדים מהותיים ושתי שוטרות. העדים המהותיים היו המטלון (נаг האוטובוס), הנאשם (נаг הרכב הפרט), ועוד ראייה ניטראלי (אחד מנוסעי האוטובוס). מעדיוთיהם הצביעו תומנות רקוע ברורה של ההתרחשויות. המטלון נаг באוטובוס וסיטה שמאלה לתוך מסלול נסיעתו של הנאשם, ובכך סיקן אותו בסטייה לנטייב הנגדי. אין זה משנה לעניינו אם סטיית האוטובוס הייתה בשל יציאה מתחנה לדבריו הנושא באוטובוס או בשל אופניו שירדו לכיביש כתענת נаг האוטובוס. אין גם מחלוקת ממשית על כך שה הנאשם עצר את רכבו לכל הפתוח כשהוא חוסם חלקית את האוטובוס ומחייב אותו לתמוך לצורך המשך הנסיעה. אין אף מחלוקת כלשהי על כך שה הנאשם ירד ממכוניתו ופנה בתקיפות לנаг האוטובוס. המחלוקת העיקרית היא על פעולותיו של הנאשם כשניגש לאוטובוס.

3. לפי עדותו הראשית של הנאשם במשפט, האוטובוס זגג במהלך הנסיעה. בתחילת חשב שהוא עשה זאת כדי

עמוד 1

להויריד נסעים, אך לאחר שבתקבובות סטיה חזקה של האוטובוס נאלץ הוא עצמו לסתות שמאלה בחזקה ומעט התנשש ברכב אחר, פתח את חלון המכונית ואמר לנаг האוטובוס: "מה אתה עושה?". לדבריו, נוענה לכך בסימן אצבע מושולשת על ידי נהג האוטובוס. הנאשם, שהתרגם לדבריו, ניצל את עמידת האוטובוס בצדמת בהמשך הנסעה, העמיד את רכבו כשהוא מסיט אותו מעט לימין, יצא מהמכונית וניגש לחלון נהג האוטובוס על מנת לברר את פרטי הנהג כדי להגיש תלונה נגדו. לטענותו, בשלב זה ترك המטלון את החלון. לטענותו, הוא עצמו דפק על חלון הנהג באצבעותיו, אך במקום שיפתח את החלון המשיך נהג האוטובוס לסתן לו אצבע מושולשת. הוא (ה הנאשם) החל לדבריו ליכת לפני האוטובוס לכיוון דלתות האוטובוס, אך כאשר הבחן שיש מי שמצלם אותו מזרע האוטובוס הבין שעומדים להפוך את התמונה ולהציגו כאדם אלים, חזר למוכנותו ועזב את המקום. לדבריו, הופעתו מأد מהגשת התלונה נגדו, והוא מצטער שלא צילם את מספרו של האוטובוס וכן לא הגיע תלונה. הנאשם הבהיר שהזמן לעימות ולא התיציב אליו. לדבריו, הוא שהציג למשטרת ליקים עימות. הנאשם הגיע תമונות של אוטובוסים שנعودו להמחיש שהחלון הנהג נפתח רק עד מחציתו, וכן קשה לאדם שאינו גבוה במיוחד לעמוד מחוץ לחalon ולהכות את הנהג המוגן על ידי מחצית החלון.

4. בחקירה הנגדית ציין הנאשם שאין לו כל היכרות עם נהג האוטובוס, ואמר שהסיבה לכך שהאחרון שיקר היה כנראה העובדה שהנוסע באוטובוס שכנע אותו להגיש תלונה, וששתנים "היו צריכים לעשות מזה דרמה". עובדתית הנאשם טען בחקירה הנגדית שחוץ מלסמן לו אצבע מושולשת, נהג האוטובוס גם אמר לו: "לך תזדין" כשהוא (ה הנאשם) ניגש אליו. בעקבות שאלתו של התובע אם הינה על השמזה הקדמית של האוטובוס אמר הנאשם שהקיש עליה בפרק אצבעות ידו הקפוצה לاجرוף. לדבריו, הסכים להתנצל בפני נהג האוטובוס משום שלא היה צריך לצאת אליו. בתשובה לשאלתי טען הנאשם שגם בחקירה המשטרת הדגים דפיקה על שימוש החלון כפי שהדגים העדותו בבית המשפט.

5. עיון בעדותו של הנאשם במשטרת (ת/4) מעלה שם טען כי התרשם שנאג האוטובוס, שזגג לדבריו באוטובוס הארוך שלו, ניסה לחסום אותו, ולתחשטו של הנאשם עשה זאת בכונה. בחקירה אמר שהעובדה שנאג האוטובוס סימן לו אצבע מושולשת הרגיצה אותו, והוא היה בתקופה רגישה כיוון זמן לא רב קודם לכן נפטרה אמו. כשעמד האוטובוס ברמזור הוא חסם אותו ויצא ממכוניתו. נהג האוטובוס סגר את החלון ולקח את הטלפון כדי לצלם. הוא (ה הנאשם) "דפק לו מכיה" על חלון נהג האוטובוס, הילך לשמשת החזית של האוטובוס ושוב נתן מכיה לשמשה. זאת, כדי להביע כעס על התנהגותו של נהג האוטובוס. הנאשם לא טען בחקירה זו שהגיע לאוטובוס כדי לקבל את פרטיו של הנהג. הנאשם הבהיר גם בחקירה המשטרת שהייתה את נהג האוטובוס והטלפון נפל מידו של המטלון. גם בחקירה זו טען הנאשם שכשראה שיש מי שמצלמו מזרע האוטובוס, התעשת וחזר למוכנותו.

6. המטלון, נהג האוטובוס, סיפר בעדותו הראשית שאכן סטה לטור נתיב נסיעתו של הנאשם עקב ירידת אופניים חמליים מהמדרוכה לכיביש, והתרשם שהנagus נבהל מסתיטיו (המטلون ציין שאין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם). אחר כך ניסה לטענותו לסתן לנאג שהוא מטלון, אך הנאשם הבין לא נכון את כוונתו. הנאשם חסם את נתיב נסיעת האוטובוס, ובא אחוז עמוק לדלת האוטובוס ודפק עליה, אך בעצת הנוסעים הוא לא פתח את הדלת. לדבריו, הנאשם ניגש לחalon הנהג, שהייתה חצי פתוחה, פתח את החלון, משך אותו (את המטלון) בידו וחבט בפרצוף באגרוף. לדבריו, ניסה לצלם את הנאשם, אך כיוון שנבהל, הטלפון נפל לכיביש ונדרס על ידי רכב חולף. וכך הוסיף המטלון את המילים: "אבל הוא לא היה חדש". לדבריו, הנאשם ירך על האוטובוס, קילל, ירך עליו (על המטלון),

נכns למכוניתו ונסע. לדבריו, הנוסעים רצו להזמין אמבולנס, אך הוא עצמו היה בהלם ולא היה מעוניין בכך. אחד הנוסעים פנה אליו וביקש לשלוח אליו תמונה שצילם של מספר הרכב (של הנאשם), אך הוא (המתלון) אמר לו לדבריו שאין לו טלפון. בהמשך העדות הראשית אמר שלמחרת קנה טלפון חדש, והנוסע העביר לו את התמונה. אלמלא תמונה זו לא יכול היה לדבריו להגיש את התלונה שהובילה למשפט. מאוחר יותר ביום החקירה פנה לתחנת המשטרה להגיש תלונה. לגבי הטלפון אמר בחקירה הנגידית: "הטלפון טוטאל לום, אבל בסדר הוא לא היה יקר".

7. בחקירה הנגידית טען המתלון שהנאשם חסם אותו, וגרם לו לבلوم את האוטובוס שהיה בנסעה. המתלון הכחיש את טענת הנאשם שסגור את החלון הנהג, ועמד על קר שהנאשם פתח את החלון עד הסוף. לדבריו, אין זה נכון שניתן לפתוח את החלון רק עד מחציתו. לדבריו, לא הצליח להדוף את הנאשם, שמשך בידו לכיוון החוצה מן האוטובוס וחבט באגרוף בלחי שמאל שלו (של נהג האוטובוס). המתלון הדגיש שלא נחבל בפניו אף חווה השפה. המתלון טען שבניגוד לעדות השוטרת שגבתה את עדותו הוא לא הראה לה במהלך החקירה את תמונה מסטר הרכב של הנאשם, אלא רק למחרת כשקנה טלפון חדש התקשר למי שצילם וקיבל ממנו את התמונה. בחקירה הנגידית השיב לשאלת מודיע לא אסף את הטלפון מן הכביש כך: "לא עניין אותו הפלאפון... הטלפון שלו. אמרה לי תביא קבלה, אמרתי لها: לא צריך... אני לא תבעתי ולא בקשתי כלום. לא הילכתי אפילו לביטוח", אך עמד על קר שהטלפון נשבר. המתלון הכחיש את הטענה שקיים את הנאשם. המתלון עמד על קר שהנאשם יrisk לכיוונו, אך לא היה בטוח אם פגע בו. המתלון אמר שנדמה לו שהנאשם היכה אותו באגרופו פעמיים ולא רק פעם אחת, אך אמר שאינו בטוח בכך.

8. עד הראייה, שהיה אחד מנוסעי האוטובוס, סיפר בעדותו הראשית שכשהאוטובוסים שבו נסע ביקש להשתלב בכਬיש אחרי שהוריד נוסעים בתחנה הוא כמעט פגע ברכב אחר (רכבו של הנאשם). בזאת עצר הרכב الآخر, נהגו יצאו ממנו, ניגש לחלון והרביצו לנוהג האוטובוס - תפס את נהג האוטובוס ביד אחת והרביצו לו ביד השנייה באגרופים. לאחר מכן החלו השניים לקלל זה את זה, ונוהג הרכב הפרטி ניגש לדלתות האוטובוס והחל לבועוט בהן. אחר קר עזב נהג הרכב הפרטி את המקום בנסעה. הוא עצמו צילם את לוחית הרישוי של הרכב הפרטי, ושלח את התמונה לנוהג האוטובוס.

9. בחקירה הנגידית סיפר עד הראייה כי ישב בחלקו האחורי של האוטובוס, אך באוטובוס לא היו הרבה אנשים, וכך יכול היה לראות את הפרטים שעליים סיפה. לדבריו, רק לאחר האלים סגר נהג האוטובוס את החלון. בתשובה לשאלתי חזר העד על קר שהאלימים כלפי הנהג הייתה "בעיקר אגרופים".

10. השוטרת שגבתה את עדותו של המתלון העידה כי הנחתה את העד לשלוח את התמונה שהייתה ברשותו לז"ט, ואני יודעת לאן נעלמה התמונה. שוטרת נסافت שביצעה פעולות רבות בתיק העידה שהשוטרים הגיעו לנאים באמצעות צילום לוחית הרישוי שלו שנמסרה בעת גביה עדות המתלון. העידה העידה שאינה יודעת אם התמונה הגיעה לתיק ואבדה או שמעולם לא הגיעה לתיק. העידה סיפרה שהנאשם הציע להשתתף בעימות, אך לפי הרישום בתיק לאertia כשהוזמן לעימות, אך היא אינה זוכרת כיצד הזמין, אם כי היא מниחה על בסיס הרישומים בתיק שהיא שוכחה אותו עצמה.

11. העדות המרכזית בתיק זה היא עדותו של נוסע האוטובוס שהוא עד ניטרלי להתרחשות. עד זה אינו מכיר מי מהצדדים לעימות ונעדר כל אינטראס להטtot את עדותו. עדותו בפני הותירה עלי רושם חיובי ואמין לחולוטין. בין היתר, הוא היה זהיר מאד בדבריו, ונמנע מלהסביר לשאלות שלא היה בטוח בתשובה להן. לעומת זאת, העד היה נחרץ בעדותו שהנאשם משך את המתлон בידו והוא הודה בכך אגנורפיים. עדותו נתמכת בעדותו של נהג האוטובוס שתאימה אותה בכל הנוגע לתקיפה עצמה. הנאשם הוא כמובן בעל אינטראס מובהק, וברור שעדותו של העד הניטרלי עדיפה על שלו. העובדה שעדות המתلون תואמת את עדות העד הניטרלי רק מחזקת אותה. יש לציין שגם לגבי המתلون קשה להאמין שהוא משבץ את זמנו בהגשת תלונה במשטרת אילו מעשי של הנאשם היו מתמצאים בבדיקה על חלונות האוטובוס כתענת הנאשם. ההבדלים הקטנים בין התיאורים של המתلون והעד אודות סדר התרחשות העניינים (קודם תקיפה דרך החלון ולאחר מכן כניסה להיכנס דרך הדלת או סדר עניינים הפוך) אינם פוגמים באמון בעדותו של עד הראייה. לפיכך, אני מתקoon לנתח לעומק את הסתרות בין עדותות הנאשם (כגון הטענה במשפט שהקיש על חלון האוטובוס בעוד במשטרת טען שהיכה בחלונות, והטענה במשפט שביקש לברר את פרטיה הנגש שאווצה לא העלה בחקירה המשטרתית). תמונות האוטובוסים שהגיש הנאשם חסרות כל ערך ראייתי. תמונות אלה אינן של האוטובוס הרלוונטי,سلطעת המתلون בו נפתח במלואו ולא עד מחציתו (כמובן יתכן שהשניים מגדירים באופן שונה מילאה של החלון). יתר על כן, התמונות שהגיש הנאשם כלל אינן מוכחות שלא ניתן להוכיח את נהג האוטובוס דרך חלון הנגש גם אם הוא פותח עד מחציתו כהגדרת הנאשם (במיוחד אם מושכים את נהג האוטובוס בידו כדי לקרבו לחלון).

12. לנוכח ניסוחו של כתב האישום (המייחס לנאשם מכת אגרוף אחת), עדות המתلون והעובדת שנintel ההוכחה המונח על כתפי הتبיעה הוא ברמה של מעבר לספק סביר, אני קובע שהנאשם משך את המתلون בידו דרך חלון האוטובוס והיכה אותו פעמי אחת בפניו באגרופו (התביעה אף לא ביקשה שארשיעו בכך שחייב במלון יותר מפעם אחת). לפיכך, על בסיס עדותו של עד הראייה הנתמכת בעדות המתلون, **אני מרשים את הנאשם בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תש"ז-1977.**

13. בכל הנוגע למכךיר הטלפון של המתلون אני מוצא כי לא הוכח ברמה הנדרשת במשפט הפלילי שהנאשם גرم לשבירתו. עדותו של המתلون בעניין זה לא נתמכת בכלל ראייה נוספת, הסבירו בדבר המועד שבו קיבל את התמונה והאפן שבו קיבל אותה מעד הראייה וממועד העברתה למשטרת היי בעיתים, כמו גם העובדה שככל התייחסות לטלפון בעדותו הקטין המתلون מחומרת העניין עוררו ספק שמא ביקש בזמןו "להלביש" על התקritis האלים גם מזק למכךיר בעל ערך כספי, וכןם על כך מאוחר יותר. השורה התחתונה היא שעולה ספק בעניין שבירת הטלפון, **ואני מזכה את הנאשם מן העבירה של היזק לרכוש בمزיד.**

ניתנה היום, 6 בספטמבר 2022, במעמד הצדדים